நூல்.

மூன்றாவது ~~[illegible]~~ அடிமைச் சருக்கம்

சூதாட்டத்தின் தொடர்ச்சி.

மேலே விதுரன் சொல்லியதற்குத் துரியோதனன் மறுமொழி சொல்லுதல்.

அறிவு சான்ற விதுரன் சொற் கேட்டான்
அழலு நெஞ்சி னரவ வுயர்த்தான்
நெறி யுரைக்கு மேலவர் வாய்ச் சொல்
நீச ராவர் கொள்ளுவ துண்டோ?
பொறி பறக்க விழிக ளிரண்டும்
புருவ மாங்கு துடி ~~த்திட~~ க்கச் ~~வெறுத்~~ சினத்தின்
வெறி தலைக்க மதி மழுங்கிப் போய்
வீறு கொண்டு விளம்புத லுற்றான். (1) ~~(3)~~

(வேறு.)

நன்றி கெட்ட விதுரா! சிறிதும்
நாண மற்ற விதுரா!
தின்ற உப்பினுக்கே நாசந்
தேடுகின்ற விதுரா!
அன்று தொட்டு நீயும் எங்கள்
அழிவு நாடுகின்றாய்
மன்றி லுன்னை வைத்தான் எந்தை
மதியை யென் னுரைப்பேன்! (2) ~~(4)~~

ஐவருக்கு நெஞ்சம் எங்கள்
அரசருக்கு வயிறும்
தெய்வ மன் றுரைத்தே விதுரா,
செய்து விட்ட தேயோ?
மெய் வகுப்பவன் போல் — பொதுவாய்
வழி யுரைப்பவன் போல்
ஐவர் பக்க நின்றே எங்கள்
அழிவு தேடுகின்றாய். (3) ~~(5)~~

மன்னர் சூழ்ந்த சபையில் - எங்கள்
மாற்றலர்க் கொரு
முன்னர் நாயகன் பின்னையுமே வைத்தே
முறையில் வெல்லுகின்றேம்
என்ன தேற்றம் கண்டாய்? - நீமேல்
யார்க்கு முரைக்க வந்தாய்?
கண்ணும் மறைக்கின்றதோ? - பல்லும்
காட்டி யெய்க்கின்றதோ? (4)

பொய் யுரைத்து வாழ்வார் - இதழின்
புகழ் உரைத்து வாழ்வார்
நலம் மீறி அழிந்தார் - அவர் தம்
வழியில் வந்து நின்றோ?
செய் நன்றி செய்யார் - தம்மைச்
நீ உயர்த்த நா[illegible]
ஐய நீ பெருத்தால் - அறிஞர்
அவல மெய்[illegible]தோ? (5)

அன் பிலாத பெண்ணும் - தீதே
ஆயாசங்கள் செய்தும்
முன் ப நன்றோ வாரோ? - தனம்
கொண்ட போது கழிவான்
வன் புரைத்தல் வேண்டா - எங்கள்
வலா பொறுத்தல் வேண்டா
இன்ப மெய்க் கொண்டோ? - அம்மே
ராஜ[illegible]னென் றுரைத்தான். (6)

விதுரன் சொல்வது

(வேறு)

நீ ஒரு நெறியற்ற மன்னனுக்கு
நாண் சிலை யாசன் சபை நடுவே நின்னைக்
கொண்டு மெய் பாதக உடும் தெரிந் தெரிந்
சொல்லிதனி வண்டு வாடும் முழுப்ப செய்தான்;—

"சென்றது மீட்டாது மினி யென்னேடா?
செய்கை நெறி யறியாது இறியாய் நின்றாய்
பொன்றாத வழி செய்ய முயன்று பார்த்தேன்
பொல்லாத விதி யென்றாய் புறங் கண்டாயே! (7)

கடுஞ் சொற்கள் பொறுக்காத மென்மை கேட்கும்
கடல் கல்லால் வயற்றேய்த்த நெஞ்சில் கண்டோர்
படுஞ் செய்த தொண்டு முனோ பலவர் கண்டாய்.
பாவ் போதுற் றென் போது மினிய சொல்வோர்
இடும்பைக்கு வழி சொல்வார்; பின்னை யாண்பார்
இனாடு மொழி கூடு நெஞ் நிறுத்தி நாளும் —
நெடும் பச்சை மரம் போலே வளர்த்து விட்டாய்
நினக் கெவருங் கூறிவ வில்லை சொல்வோ? (8)

நலங் கூறி யிழுத்து துணைவர் மொழிகள் கேளா
நாயகி, நின் னிலக்கு களைந் தேப் யமைச்ச ராகக்
வலங் கொண்டு மன்னர் ஆறு பார்ப்பார் முன்னை
வைத்து திருத்தும் இந் நேரத் தத்தா கண்டாய்.
இலங்கைப் பொற் கீச் சணிந்து வேசை மாதர்
சிறுமைக்குத் தக் கொடுத்து தொண்டர்; மற்றுள்
குலம் கெட்ட புல கீசர், மூடர், பித்தர்
கோமகனே, நினக் குரிய அமைச்சர் கண்டாய்! (9)

சென்றது நின்றது மினி யென்னேடா?
செப்புவன நினக் கென நான் செப்பினேனோ?
மன்றோ நினைந்து திருக்கு மன்னர், பார்ப்பார்,
மதி யில்லா மூத்தோரு மறியச் சொன்னேன்.
இன் னுரு முழுவதோ? வருவ தெல்லாம்
யா னறிவேன்; வீட்டுவது மறிவாள் கண்டாய்.
வென்று ஆளுதற்கு நாதை யெலாம் போகி யாகி
வீட்டுவது மென் னுரையா திருக்கின்றேனோ. (10)

வழி வழி உன் முன்னோர் சிறந்தும் பேதையென் றான்
வென்ற மண் முடைமையினால் மகனே நின்றான்

சதி வழியைத் தடுத்துத் துணைகள் சொல்லப் போமேதோ
அவ, அவ, யாம் ஜே துணைத்தும் பய னென்ன இல்லை
மதி வழியே செல்லுமெனை மதுரன் கூறி
வாய் பொத்துத் தலை குனிந்தே யமர்ந்து கொண்டான்.
பதி வருவேம் புலையா வென்றுக் கொடுமதிமுற்றான்
பாதகன் போர் வரு மென்று தேல ஏறுத்தான். (11)

(வேறு)

சூது மீட்டுந் தொடர்தல்.

கோ புரட்ட வஞ்சர் - சூதுக்
களி தொடங்க லானார்.
மாய முள்ள சகுனி - என்னும்
வார்த்தை சொல்லுகின்றான்:-
நீ யழித்த செல்வம் - பின்னும்
நின் னிடத்து மீளும்.
தேயம் வைத்திடாயோ! - [illegible]
ஊக்க மெய்தச் சொன்னான். (12)

கோயிற் பூசை செய்வோர் - சிலையைக்
கொண்டு விற்றல் போலும்,
வாயிற் காத்து நிற்போன் - வீட்டை
வைத்திழத்தல் போலும்,
ஆயிரங்க ளான - நீதி
யவை யுணர்ந்த தருமன்
தேயம் வைத்திழந்தான் - சிச்சீ!
சிறியர் செய்கை செய்தான். (13)

நாட்டு மாந்த ரெல்லாம் - தம் போல்
நரர்க ளென்று கருதார் -
ஆட்டு மந்தை யா மென் - றுலகை
அரச ரெண்ணி விட்டார்.
காட்டு முண்மை நூல்கள் - பல தாம்
காட்டினார்க ளேனும் -
நாட்டு ராஜ நீதி - மனிதர்
நன்கு செய்ய வில்லை. (14)

தம்பியரை வைத்தே - சூதில்
தருமன் வென்று விட்டால்,
முன்பு மாமன் வென்ற - பொருளை
முழுதும் மீண் டளிப்போம்.
இங்ஙன் பேசு செய்வாய் - தருமா,
[illegible] மகர்த்த மன்னர்
அங்க னைத்த வடியார் - உங்கள்
[illegible] மரியதன் - (19)

அவ னிசைந்திட லோ? - அந்த
ஆயன் பேதவா னே?
இலக்கு மீர்த்து வைப்போம் - மேலே
கனி டைக்கு மென்றும்
இலை வாரா மன்னன் - இன்று
எதும் வார்த்தை சொல்லார்
இவனு நெஞ்சிலே நாய் - வருணர்
தொலைக்க வந்து நிற்கிறான். (20)

வீமன் மெச்ச விட்டான் - முழுதும்
~~[illegible]~~
கூட வைத்து பார்த்தான் - வஞ்சம்
கன மழுத்து விட்டான்.
நேம மக்க ளெலன் - ஐயோ!
வினை வயற்றில் விட்டான்.
ஊனை போ லருக்கிறான் - மன்னோன்
உண்மை மெத்த றுனாக்கிறான். (21)

கல்லை வைத்து நல்லதே - நெஞ்சம்
கனை நூறத் துயருற்றான்.
பொலிவு லெஞ்சு இனைத்தால் - அரசர்
புகை யுயர்த்தி திருக்கார்.
அங்க நொந்து விட்டான் - விதுரன்
அவல மெய்தி விட்டான் -
இங்க னைத்தை நாய்கள் - சொல்லுத்
செய்தி காணு தற்கேம் (22)

(வேறு)

[illegible]

= = = =

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] (23)

[illegible] —
[illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — என்ன
[illegible]?" என [illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] (24)

[illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]! [illegible]
[illegible] —
[illegible] —
[illegible]
[illegible], (25)

[illegible]
— [illegible]

= = =

[illegible] — [illegible]
[illegible]; [illegible]

பலிக் கேர்ந்தே பரி வெய்துவார் — என்று
பாதகச் சிந்தை கொண்டிடும் — — — அட,
இலக்கு மாலர் தெய்வ இனி யோ — வாழ்த்து
தொக்கிய போ திக் கூர்வன் — என்னில்
இசைத் புகழ் தல வேதையும் — வாழ்
யு டைகம் கொண்டாரு திருதலர். (26)

கொண்டாடும் கா டியார் தொழு தெய்ட எல்லகள்
கொன்றிருந் சால இனியவர்.
வ ~~[illegible]~~ண்மைத் திண்மையுந் தோதியும் — பெருந்
வாளாத் துயரைப் போக்குவர் — அவர்
என் றாடு நிரு கொண்டு காண்டவர் — பக
தொழும் விஜயன் பிரைவர் கேள்! — பொய்யர்
பண்ணிய சாலை புகட்டுவாய் — என்று
பார்த்திருந்தவர் வாய்மை யுரைத் திட்டான். (27)

மாயத்திலே ஒரு [illegible] அதிர்
மாயது தெரிவில் யதிர் புரிந்தே — கெட்ட
தாயத்தைச் சகுனி பற்றினன் — பின்பு
சாற்றி வைத்த மல் கொண்டாரே — தையல்
தாய முட்டி வைத்திருந்தான் — அவன்
சாற்றிய தேச வழக்கு நிலம் — வெறும்
நியாயத்தைப் போல் தோன்று காட்டுவார் — மன்னர்
இப் புல மீ தினி யார் மன்றே? (28)

வீமன் சீற்றம்

சொற்களைத் தாக்கு மயல் கியே — பின்
கூடிச் சுருண்டித் சொல்லுவான் — "எட்டு
திசை கிளர்த்தும் வென்று பார்த்திட — வென்று
தீர்த்தனாம் வீமனாம் ~~[illegible]~~ கூ" றினான் — தம்பன்
தீர்த்த செய்தலை மறைத்தான் — ஊர்
சாற்ற நீடு வெற்றி வெல்லாத்திலே — எட்டும்
அக் கோடை யாக் கோடை காண்டிலன் — அரத்
தின்ன விதன புனைக்கின்றான் — (29)

"ஐவர், தம்பி, சொல் இதனை — எங்கள்
ஆட்சிக்கு ஓர் வல மந்திரம் — ஏடு
தெய்வ முன் சேர நின் செறிப்பினாலும், — நின்று
சீறி யழைத்ததோர் திறலதனை — தெருள்
நாதவளர் யானை பலவற்றின் — வலி
காட்டும் பெரும் புகழ் வீரத்து — உலகில்
பொய் வளர் சூதினில் வைத்திட் டேன் — வென்று
போ!" என் றுரைத்தனன் பொறியிலான். (30)

போரினில் யானை விழக் கண்டு — பல
பூதங்கள் நாய் நரி காகங்கள் — புழு
ஓரி, கழுகென் றிவை யெலாம் — தம
துள்ளல் களி கொண்டு விம்மல்போல் — மிகச்
சீறிய வம்பகைச் சூதினில் — அந்தத்
தீயர் வருந் தி[illegible] காணலும் — நின்று
மார்பழுந் தோளுங் கொட்டினர் — களி
மண்டிக் குதித்து எழு[illegible]டினார். (31)

தருமன் தன்னைத் தானே பணயம் வைத்து
இழத்தல்.

மன்னவர் தன்மை மறந்து போய் — வெறி
வாய்ந்த திடத்தை யெடுத்தனர் — அங்கு
இன்னச் சகுனி சிரிப்புடன் — "இன்னும்
செப்புக பந்தயம் சொல்" என்றனன் — இவன்
தன்னை மறந்தவ னாதலால் — தன்னைத்
தான் பணயம் என வைத்தனன் — பின்பு
முன்னைக் கதை யன்றி போல வுண்டோ? — அந்த
மோசச் சகுனி கெலித்தனன். (32)

துரியோதனன் சொல்வது.

பொங்கி யெழுந்து சுயோதனன் — அங்கு
பூதல மன்னர்க்குச் சொல்லுவான் — "இனி
மங்கி மடிந்தனர் பாண்டவர் — புவி
மண்டல ஆட்சி தனிக் கொண்டோம் — இவர்

சாத்திரம் யாவும் நீ பேசுவாய் — கண்ணால்
சாற்றுது; வாழ்த்துதி மன்னர்காள்! — இதை
மாற்றும் வகை யுரைப்பாய் மாமா — நம்பி!”
என்றது கேட்டுச் சகுனி தான் :— (33)

சகுனி சொல்வது

“புண்ணிடைக் கோல் கொண்டு குத்துதல் — நின்னைப்
போன்றவர் செய்யத் தகுவதோ? — இது
திண்ணிய வாணிப மா மென்றே — இந்தத்
தாயர் தம்மை யாம் வென்று தான் — தெருவில்
வண்ணம் பழிப்ப நடிப்பதோ — இவர்
யார்? நின்றன் சோதர மல்லரோ? — கலி
நண்ணித் தொடுத்திய தன்றோ? — இவர்
நாணுறச் செய்வது நேர்மையோ? (34)

இன்னும் பகடை வைத் தாடுவோம் — வெற்றி
இன்று மிவர் [illegible] வாடுவர் காண்
பொன்னுலகு புகழார் தேசமும் — பெற்றுப்
பொற்பொடு போற்றிட வேண்டுவம் — தெளி
மின்னு மகுடமும் போன்றவள் — இவர்
மேவு தேவியை வைத்திட்டால் — (அவள்
தன்னு மதிப்ப முடையவள்) — இவர்
தோற்றுத் திகைத்திட வீட்டலாம் (35)

என்றந்த மாமன் உரைப்பவே — வாரி
இன்ப மகிழ்ந்து துடைய தம் — மெய்
நன்று, நன்” றென்று துரியோதனன் — இரு
நா வொன்று சொன் செப்பிட — எண்ணித்
துன்று மலையாய் வெற்று நா — வாரித்
தொய்த்துச் சுவைத்து மகிழ்தல் போல் — அவன்
சொன் றுரைப்பாய வாரு கிட்டான் — அதி
சூற்ற துயரம் தீர வொனம். (36)

பாஞ்சாலி சபதத்தில் முதற் பாகம் [struck-through]
அழைப்புச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஓம் சக்தி

நான்காவது ~~[illegible]~~ துகிலுரிதற் சருக்கம்

திரௌபதியை இழுத்தல் 11

பாவியர் சபை நடுவே — புகழ்ப்
பாஞ்சால நாட்டினர் தவப் பயனை
ஆவியி னினியவளை — உயிர்த்
தணி சுமந் துலவிடு செய்யமுதை
ஓவிய நிகர்த்தவளை — அருள்
ஒளியினைக் கற்பனைக் குயிர்தனையே
தேவியை நிலத் திருவை — எங்குந்
தேடினுங் கிடைப்பருந் திரவியத்தை — (37)

படி மிசை யிசை யுறவே — நடை
பயின்றிடுந் தெய்வீக மலர்க் கொடியைக்
கடி கமழ் மின்னுருவை — ஒரு
கமனீயக் கனவினைக் காதலினை
வடிவுறு பேரழகை — இன்ப
வளத்தினைச் சூதினிற் பணய மென்றே
கொடியவ ரவைக்களத்தே — அறக்
கோமகன் வைத்திடல் குறித்து விட்டான். (38)

(வேறு)

வேள்விப் பொருளினையே — புலை நாயின் முன்
மென்றிட வைப்பவர் போல்,
நீள் விட்டப் பொன் மாளிகை — கட்டிப் பேயினை
நேர்ந்து குடியேற்றல் போல்,
ஆள் விற்றுப் பொன் வாங்கியே — செய்த பூணையோர்
ஆந்தைக்குப் பூட்டுதல் போல்
கேள்விக் கொருவரில்லை — உயிர்த் தேவியைக்
கீழ் மக்கட் காளாக்கினான். (39)

செருப்புக்குத் தோல் வேண்டியே — இங்குக் கொல்வரோ
செல்வக் குழந்தையினை?
விருப்புற்ற சூதினுக்கே — ஒத்த பந்தயம்
மெய்த் தவப் பாஞ்சாலியோ?

12

ஒருப் பட்டுப் போனவன் — கெட்ட மாமனும்
உன்னிய தாயம் விழுந்ததே
இரும் பகடை போல வென்றனன் — பொய்மைச் சாய்களும்
இரும் பகடை போட்டவே. (40)

திரௌபதி சூதில் வசமானது பற்றிக் கௌரவர் கொண்ட மகிழ்ச்சி.

திக்குக் குலுங்கிடவே — எழுந்தாடுமாம்
தீயவர் கூட்ட மெல்லாம்.
தக்குத் தக்கென்றே யவர் — குதித் தாடுவார்
தம் இரு தோள் கொட்டுவார்
ஒக்குந் தருமனுக் கே — இஃ தென்ப ரோ!
ஓ! வென் றிரைந் திடுவார்
கக்கக் கென்றே நகைப்பார் — 'துரியோதனா,
கட்டிக் கொ எம்மை' யென்பார். (41)

மாமனைத் தூக்கி யென்பார் — அந்த மாமன் மேல்
மாலை பல வீசுவார்
சேமத் திரவியங்கள் — பல நாடுகள்
சேர்த்தது வொன்று மில்லை
காமத் திரவிய மாம் — இந்தப் பெண்ணையும்
கைவச மாகச் செய்தான்
மாம னொருவ னில்லை யென்பார் — "துரியோதனன்
வாழ்க" வென் றார்த்திடுவார். (42)

துரியோதனன் சொல்வது:

நின்று துரியோதனன் — அந்த மாமனை
நெஞ்சொடு சேர்த்துக் கட்டி
"என் துயர் தீர்த்தா யடா — உயிர் மாமனே
ஏளனந் தீர்த்து விட்டாய்.
அன்று நகைத்தா ளடா — உயிர் மாமனே
அவளை யென் னாளாக்கினாய்
என்று மறவே னடா — உயிர் மாமனே
என்ன கைம்மாறு செய்வேன்! (43)

ஆசை தணித்திடு வாய் — உயர் மாமனே
ஆவலைத் தீர்த்திடு வாய்.
பூசை புரிவோ வாய் — உயர் மாமனே
பொற்க துணைத் தொடுவேன்
நாச மடைந்திடு வா — நெடு நாட் பகை
நா மினி வாழ்ந்திட வாய்!
பேசமுற் றொன்று நில்லை — உயர் மாமனே
பே ரின்பங் காட்டி - விட்டாய். (44)

என்று பல சொல்லுவான் — துரியோதனன்
எண்ணி யெண்ணிக் குதிப்பான்
குன்று குதிப்பது போல் — துரியோதனன்
கொட்டிக் குதித் தாடுவான்
மன்று குழப் பமுற்றே — அவர் யாவரும்
வகை, தொகை யொன்று மின்றி
அன்று புரிந்த செல்லாம் — என்றன் பாட்டிலே
ஆக்க லெளி தாமோ? (45)

திரௌபதியை துரியோதனன் மன்றுக்கு அழைத்து வரச்
சொல்லியது பற்றி சூதத்தில் உண்டான அதர்மச் செய்பவம்.

(வேறு)

தருமம் அழி வெய்தச் சத்திய மும் பொய் யாகப்
பெருமைத் தவங்கள் பெயர் கெட்டு மண் ணாக,
வருமத்துத் தேவர் வயிற்றிலே தீப் பாய,
மோன முனிவர் முறை கெட்டுத் தா மயங்க
வேதம் பொருளின்றி வெற் றுரை யே யாகி வர
நாதங் குலைந்து நடைமை யின்றிப் பாழாக;
கற்றவரே எல்லாங் கேலி யுரைக்கச் சிந்தை முதல்
அற்றாரத்து வாழ்வே அவமாகிப் போய்விடவே,
நாண் மறந்தோர் நா வடக்க நா ஒட்டும் புத்தி கெட —
வான் முகிலைப் போன்று தொடு வண்ணத் திரையாவும்

அரி துயில் போய் ஏற் றங்கே பார்த்திடு துய வெற்றி வாட
செறி ஏடு நேர் தீ சுடு ஜ்வால யெலாந் தாரணும்

ஸ்ரீ தேவி தன் வதனத் தெழில் போயிர் கிரணமைய
மாதேவன் யோகம் ஈசி மயக்க மாமி டை

லக்ஷ்மி, உமா தேவி, மா காளி, வீறுடையாள்
மேல மா சக்தி, யொரு பேர் வாழ் மேலி தாக யேற்றுள்
மாயை தொலைக்கு மஹா மாயை தா னாவாள்
பேதைமைத் தொல்லைப் பிணைச் சேவகைக் கின்று வேப்பாள்
இலக்கத்தி லொளிச் செவ்வா ஜுவல கதிர்ப்பாள்
இலக்கத்தி லொளிச் செந்தீ தென்னவரல். காந்திடுவாள்.
சோரும் கொல்லு துல வொரும் பீடைகளும்
சாவுந் தலைப்பு மெனத் தோன் பல் கணவுடையாள்;
கோ வெருமை யேறும் ... தோற்றுச் சாவனோ
இடாது பணி செய்ய இலங்கு மஹா ராணி,
பலிகளத் செல்வம் வளர் வாழ்த்தன் அர் தீர்த்தி
துலக்க முறு கலிலா யெனச் சூழும் பல கண்ணத்தாள்,
ஆக்கத் தா னாவாள், அறிவு நிலையாவாள்
போக்கு வர வெய்தும் புதுமை யெலாந் தா னாவாள்;
மாறி மாறிப் பின்னு மாறி மாறிப் பின்னும்
மாறிவ மாறிப் போம் வழக்கமே தா னாவாள்,
ஆதி பரா சக்தி பல நெஞ்சம் வன்மை பெற
சோதிக் கதிர் வழங்கும் ஆரியனாந் தெய்வத்தின்
மேற்றே பதம் பவா—

(துரியோதனன் சூதாட்டுக் குழைப்பது)
பேர் புகைவதனேன்

அக்கநேர் பாடு நுடையான், ஆரியனின் வேறுனேன்
துரியோதன னுக்கு அங்குக் கொண்டே தான் திடம்பா
அரியோன் விதுர னவனைக் கொணர் வாயென்றான்—

~~[illegible]~~

செல்வாய், விதுரா, நீ இந்திரப் பிரஸ்தம் தேடி?
பல்லவ நுதலோன் மக்கள் ஐவரையும்
இன்னே ~~நீ~~ பாஞ்சாலர் முடிவேந்தன் தூய மகள்
இன்னே நாம் இங்கு எடுத்த நல் மகம் பாலி

கொண்டு வரவே செல்லாய் செல்வனே நீ இந்நாட்கு
மன்று மிடை மன்னவர் கண்டு மகிழ்ந்திட நின்று தேடுவான்
நின்ற பணித்திரன் நின் மகனை வேண்டுங்கால்
நின்று அழைத்து வந்து பாண்டவரைக் கொணர்வாய்" என்றான்.

விதுரன் சொல்வது

துரியோதனன் இச் சொற்[illegible] கூறிடக் கேட்டும்
பெரியோன் விதுரன் பெரி[illegible] துளம் நொந்து
"மூட மகனே மொழி ஒன்று வார்த்தையன்று
கேடு வர அறியாய், கெடுமதியால் நல்ல பட்டயம்

புல்லிச் சிறுவன் புலியைப் ~~[illegible]~~ போய்ப் பாய்வது போல்
பாம்பைத் தீண்டி விளையாடுவது போல்

ஐயர் சினத்தின் அழல் வளர்த்திடேல்
தெய்வத் தவத்தியைச் சீச்சீ சிறுமை செய்யேல்

நின்னுடைய நன்மைக்கே, நீ கேள் சொல்லுகிறேன்
என்னுடைய சொல் கேளார் பெரும் பாவம் அடைவர்!
பாண்டவர் தாம் நின்னைப் பழி வாங்கத் தீர்த்திடுவார்
அண்டு தீமை செய் மகனே கேட்பாய் நீ.

தன் குடிக்கு நாசம் தருகின்றாய் என்னே?
முன்னை ஒரு வேனன் முடிந்து கதை கேட்டிலையோ?
நல்லோர் தம் துன்பம் நகைத்துச் செயல் செய்தான்
பொல்லாத வேனன் புலியைப் போல் பாய்ந்திட்டான்

கெடுத்தொரு குலத்தைக் கேடு கொண்டாயோ?
படித்தோனே நீ சொல் கேட்டு பயன் தரும் பாவம் தானோ?

17 16

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

சொல்லி [illegible] சொல்வேன் [illegible]!
[illegible] வாராதோ

[illegible]
[illegible]

பாண்டவர் [illegible] பாதம் பணிந்து [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible],

மா பாரதப் போர் வரும் [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]! [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]! [illegible]
[illegible]

பாண்டவர் [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

அம்மவோ, [illegible] போற்றி!
[illegible]

(18) 17

மாமன் சகுனி மொழி மாயச் சூதாடியதில்
பூமி யாவுந் தோற்று பொருள் இழந்து தம்பியரை

தோற்றுத் தமது [illegible] தனைத் [illegible]
காற்றும் பணைய மென்று [illegible] [illegible]
தொல்லை [illegible] [illegible] [illegible] மலை! தோற்றிட்டார்
எல்லோ [illegible] [illegible] [illegible] ஸபை தனிலே,

நின்ற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"
என்று [illegible] [illegible] :- "யார் [illegible] வார்த்தை [illegible]!

[illegible] ஸபை தனிலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible]
என்ன [illegible]?" என்றான் அந்த [illegible]
"[illegible] [illegible] [illegible] வார்த்தையாகும்" என்றிட்டான்.

"இல்லது; நீ சென்று [illegible] [illegible] கேட்டு வா.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தாய்

என்ன [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தோற்றதோ?

சென்று ஸபையில் [illegible] [illegible] தெரிந்து வா."
என் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] தனி யே [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ஸபை சென்று:- "[illegible] [illegible]! [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
"என்ன [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible]?

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"வந்து விட்டேன்" என் றுரைத்தான் ; அவன் புகழ்ந்த பாண்டவர் தம்
தெரிந்த பேர் ஒன்றும் சொல்லா திருந்து விட்டார்.

மற்றும் சபை தனி லே வந் திருந்த மன்ன ரெலாம்
முற்று மனம் மயங்கித் திகைத்தவர் போல் வீற் றிருந்தார் (46)

(வேறு)

துரியோதனன் சொல்வது.

உள்ளத் துடித்துச் சுயோதனன் ~~[illegible]~~ — சினத்
தீயின் வெறி கொண்டு சொல்லுவான் :— "அட,

பல்லக் கிடைக்கின் வாக்கிறாய் — என்றன்
வெற்றி மறந் திடு போதும் நீ! — தந்தாய்

கொள்ளக் கரிய வழியனோ — அவன்
கல்லாகக் கொண்டு புகழ்ந்து வந்தனை! — அவன்

தெள்ளிய பொழிய சாலத்தை யே — இட்டு
கேட்க வரும்பு வெண் துளிர் போம் (47)

பெண்புல கோமகன் கேட்க வாய்ட் சொல்ல
வெண்புல வாழ்த்தைக் கொல்ல வாம் — மன்னர்

பிள்ளைப் பெருத்த சபை தன்னி லே — அவன்
பேர் கட் டே வந்த — பணிப் பாள் ! — இது

கண்பற் பாணவ மல்ல ரோ — இவர்
கூட்டு மன்னர்க்கு காண வோ? — இதை

வேண்டு கரே செயல் செய்து கொண்ட தந்த
பெரும் பேறுவான் யாம் இட்டு வா. (48)

மன்னன் அழைத்துணர் என்று நீ சொல்ல
மாறு பல வொன்று சொல்ல வோ? — உன்னைச்

சின்ன முறச் செய்து வேன்! — தனைத்
தன் றுவக்க் கொண்டாய்" என்றன் — அவன்

சொன்ன பொருளைப் பாதக போம் — அத்தத்
தோகை முன் கிழி வணங்கினன் — ~~[illegible]~~
— அவன்

இன்னல் பனாதி நினை கூறுவாள் — இதம்ப,
என்றன் வீணை வழைப்ப தேனோ? (49)

திரௌபதி சொல்வது

நாயகர் தாம் தம்மைத் தோற்ற பின் — என்னை
நல்கு முரிமை அவர்க் கில்லை புலைத்

தாயத்திலே விலைப் பட்ட பின் — என்ன
சாத்திரத் தாலெனைத் தோற்றிட்டார்? — அவர்

தாயத்திலே விலைப் பட்டவர் — புவி
தாங்குந் துருபதன் கன்னி நான் — நிலை

சாயப் புகழ்ந் தொண்டு ஆக்கி விட்டபின் — தம்மை
தார முடைமை யவர்க் குண்டோ? (50)

~~புவி பாரா வாழ்கின்றேன் — அந்த~~
~~[illegible] சொல்ப நூல் கற்றுளன் — செவ்வை~~

~~பாரத [illegible] [illegible] — [illegible]~~
~~மாண்டவர் [illegible] [illegible] [illegible] — அவர்~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] — [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

Struck off

கௌரவ வேந்தர் சபைதன்னில் — அறங்
கண்டவர் யாவரு மில்லையோ? — மன்னர்

சௌரியம் வீழ்ந்திடி லுண்டோ — அந்தச்
சாத்திரஞ் செத்துக் கிடக்குமோ? — புகழ்

ஒப் பறு வாய்ந்த வேதியர் — கேள்வி
தேர்ந்த மன்னோர்க் கிணை இல்லையோ — செவ்வம்

வல் லார்ந்த தால் கண் பொருந்திடின்
யான வயிலந்தால் நாம்போ? (51)

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] கொன்று கெடுப்பரோ? — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] கெடுப்பரோ? — அவர்
[illegible] — [illegible]
[illegible] (52)

என் [illegible] பாண்டவர் தேவியும் — [illegible]
[illegible]? — என்னை
கொன்று [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] (53)

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible]
பாண்டவர் [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible] (54)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - அவன்
பார்த்து [illegible] [illegible] [illegible] செய்கின்றான்:- "இன்றும்

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! - அவள்
[illegible] [illegible] [illegible] செய்வாய்! - உன்னை
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!-" என்று
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - மன்னன்

பேசத் [illegible] பொருள் செய்தான் - அங்கு
வீற்றிருந்தோர் தமை நோக்கியே:- (55)

"இந்த [illegible] [illegible] - [illegible]
செய்து [illegible] [illegible]? அங்கு [illegible] - தமை

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - அவர்
[illegible] [illegible] [illegible] - அவர்

[illegible] [illegible] [illegible] மொழி - [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - மன்னன்

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யார் - இங்கு
கோதை [illegible] [illegible] [illegible] செய்வேன்?" (56)
துரியோதனன் சொல்வது.

[illegible] [illegible] [illegible] - பெரும்
பாம்புக் கொடியவன் சொல்கின்றான்:- அவள்
[illegible] [illegible] [illegible] - இந்த
[illegible] [illegible] [illegible] - பல
வானத் திசைப் பார்த்து நின்றாள் - [illegible]
அச்சத்தைப் [illegible] [illegible] --- அம்மா!
[illegible] [illegible] [illegible] போல் [illegible] - [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! (57)

பாஞ்சாலி சபதத்தில் நான்காவது
துகிலுரிதல் சருக்கம்
முற்றிற்று.

பாண்டவர் தேவி பதைத்து நொந்தாள் - மணிப்
காவல் கதிர் மாளிகை சார்ந்தனள் - அங்கு

நீண்ட துயரிற் குமைந்து போய் - நின்று
தே நின்ற பதியினைக் கண்டனளாம் - அவள்

நீண்டவ னென்று பொழுதிலே - அந்த
செல்ல வொருமி தே வென்று நினைத் திட்டாள் - இவள்

ஆண் பணை பற்ற புதிய வென்று - நலம்
அச்ச மிலா ரெதிர் நோக்கிலே - (61)

திரௌபதிக்கும் துச்சாதனனுக்கும் ஸம்வாதம்

"தேவர் புவி மிசைப் பாண்டவர் - அவர்
தேவி துருபதன் கன்னி யான் - இதை
யாவரு மறிந்த பணயமும் - தம்பி
என் பெண் மறந்தல [illegible] காண் - தம்பி
காவல் அழிந்த மதி ம[illegible]ண்டாய் - இங்கு
கட்டுத் தவறி மொழிகிறாய் - தம்பி
நீ வந்த செய்தி மறந்திலே - சொல்ல
நில்லுக" என்றாள் பெண் கொடி (62)

"பாண்டவர் தேவியு மல்ல நீ - புகழ்ப்
பாஞ்சாலத்தான் மக ளல்ல நீ - புவி
யாண் டருள் வேந்தர் தமைவரும் - எங்கள்
அண்ணனுக் கே யடிமைச்சி நீ - மன்னர்

நீண்ட ஸபை தனிற் கூறிலே - எங்கள்
தேசச் சகுனியொ டாடி ஜெயமல் - ஒன்றாய்
தூண்டும் பணய மென வைத்தான் - இன்று
தோற்று விட்டான் தருமேந்திரன். (63)

"ஆடி விலைப் பட்ட தாதி நீ - உன்னை
ஆளுபவ னண்ணன் துரியோதனன் - மன்னர்

கூடி யிருக்குஞ் சபையிலே - உன்னைக்
கூட்டி வர வென்று மன்னவன் - சொல்ல

ஏது வந்ததோ ஈது செய்தி காண் — இனி
ஏன்று நீ தொண்டு செய்து வாழ்வாய் — அதற்குப்

பேறு மக ளென பாகம் பார் — சொன்ன
பேச்சுக்கள் வேண்டுமன் கேட்க வே. (64)

~~துச்சாதனன் சிரித்துச் சொல்லுவான்: — பாஞ்சாலி~~

துச்சாதனன் சிரித்துச் சொல்லுவான்: — பாஞ்சாலி
"அச்சா, தேவி மாதர் குலத் தாதர் போல் ஆகா —
நின்னை ராக்கினி யென்றும் தான் பேரரசி சபை முன்
என்ன பணித்து — வாயல் பேச்சும் அன்றியே

சோதரர் தந் தேவி தனைச் சூதில் வசமாக்கி
ஆதரவு நீக்கி பெருமை குலைத்திடுதல்
மன்னர் குலத்து மர[illegible]ரோ? — கண்ணன் பாலி
என் னிமை கூறிடுவாய் எங்கே நீ" என் றிட்டான்.
நிச்சிக்க வென்று சின்னத் தோ பெரு மேன்
பச்சத்தில் வந்தோ யப் பாஞ்சாலி கூந்தலினைக்

கையாலே பற்றிக் கர கரெனத் தா னிழுத்தான்
ஐயகோ வென்றே அலறி யுணர்வற்றுப்
பாண்டவர் தந் தேவி யவள் பாதி யுயிர் கொண்டு வர
நீள — கரிய குழல் நீசன் கரம் பற்றி
முன் னிழுத்துச் சென்றான் வழி நெடுக மொய்த்தவராய்
என்ன கொடுமை யிது வென்று பார்த் திருந்தார்

ஊரவர் தங் கீழ்மை புரைக்குந் தரமாமோ?
வீர மிலா நாய்கள் விலங்கா மிளவரசன்
தன்னை மிதித்துத் தராதலத்திற் போக்கியே
பொன்னை யவ ளந்தப் புரத்தினிலே சேர்க்காமல்

நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார்
பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ?

பேரழகு கொண்ட பெருந்தவத்து நாயகியைச்
சீரழியக் கூந்தல் சிதையக் கவர்ந்துபோய்ச்

தேற்ற மன்னர் ஞானங் கெட்ட சபைதனிலே
கொடுத்து மடிமே போய்ச் — சீ யென்று வசனங்களும் × சபையினில் நீதியிலார் நீதி பேச்சுப் பேசும்
இச்சை யமுதாளை ' 'நாயே', நிலைவதோ
அச்சமறிந்து தே யமன்றனைக் காத்த வெள்ள

வேதச் சடங்கிற் றீ முன் பெண்டு மணஞ் செய்து
பாதகர் முன்னிற் கூட்டிப் பாழ் சபையில் கொணர்ந்தீரோ?"

என்றான். வீமனதைக் கேட்டுத் தீயெழவே
குன்று நிகர்த் தோளின் குதிப்புடனே கோபித்தான்.

தருமனு மற்றுள்ள தம்பி இணைந்து நின்றிட்டான்
பொறுமையுடன் மன்னும் புலம்புவான்; "வாள் சபையில்

கேள்வி பல உடையோர் கேடுபல கல் விதையோர்
வேள்வி தவங்கள் மிகப் புரிந்த வேதியர்கள்

மேலோர் இருக்கின்றார். வெற்றுச் சொல் மீண்டு சொலவோ?
மேலோர் நீண்ட பொருளை வேட்டுப் பணிப் புகுந்தார்.

இல் திலர் போற்றுக உயிர்ப் பலி பாங்கில்.
மங்கிய தோர் புன் மதியாய்! மன்னர் சபைதனிலே

என்றாய் பழுத்து திருத்தே பேச்சுக்கள் சொல்லுகிறேன்.
நின்ற பெருமை "நிலைத் தடா" என்ப திவர்.

என் செய்வேன்!" ~~என்~~ றே யாரத் திருதான் பாண்டவரை
யன் செய் ததில் வழியால் வெற்றுத் தோற்கு தோற்கின்றோம்.

பன் னலர் ~~...~~ மன் போலப் பாயுந்து சீற் றெழுப்
பன்னகங்கள் போலப் பெருமூச்சு பார்த்து, வெறி கொண்டு

"[illegible]!" என்று [illegible]
[illegible]

[illegible] ? .... [illegible]!
[illegible] — "[illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible] செய்கை [illegible]

[illegible] தொழில் [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] செய்கை [illegible]
[illegible]

செய்கை [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]!" [illegible]

மேலோன் ஒரு கேட்டுத்தான் வேல் [illegible] [illegible]:
[illegible]
"சால நன்று கூறினீர் ஐயா, தரும நெறி.

பண்டோர் இராவணனும் சீதைதனைப் பாதகத்தால்
கொண்டோர் வனத்திடையே வைத்துப் பின் கூட்டமுற
மந்திரிகள், சாத்திரிமார் தம்மை வரவழைத்தே
செந்திருவைப் பற்றி வந்த செய்தி யுரைத் [illegible],
"தக்கது நீர் செய்தீர், தருமத்துக் கீது செய்கை
ஒக்கும்" என்று கூறு [illegible] சாத்திரிமார்!

பேயரசு செய்தால் பிணந் தின்னும் சாத்திரங்கள்.
மாய முணராத மன்னவனைச் சூதாட
வற்புறுத்திக் கேட்டது தான் வஞ்சகமோ, நேர்மையோ?
முற்படவே சூழ்ந்து முடித்த தொரு செய்கை யன்றோ?
மண்டபம் நீர் கட்டியது மா நிலத்தைக் கொள்ள வன்றோ?
பெண்டிர் தமையுடையீர்! பெண்களுடன் பிறந்தீர்!
பெண் பாவ மன்றோ? பெரிய வசை கொள்வீரோ?
கண் பார்க்க வேண்டும்!" என்று கை யெடுத்துக் கும்பிட்டாள்.

அம்பு பட்ட மான் போல் அழுது துடி துடித்தாள்
வம்பு மலர்க் கூந்தல் மண் மேல் புரண்டு விழ

[illegible] [illegible] கண்டும் ஒரு மொழியின்
பாவி துச்சாதனனும் [illegible] கூறினான். (65)

(வேறு).

துடை மேல் ஏற்று இருக்கின்றான் — அவள்
ஆவென்று அழுது துடிக்கின்றாள் — வெறும்
மாடு நிகர்த்த துச்சாதனன் — அவள்
மைக் குழல் பற்றி இழுக்கின்றான் — இதைப்
பீமனை நோக்கினான் வில் விசயன் — கதை
பீறி எடுத்தது வெஞ் சினம் — துயர்
கூடி [illegible] நோக்கிவிட — அவன்
கூறிய வார்த்தைகள் கேட்பீரோ! (66)

வேறு வர்ணமெட்டு.

[illegible] [illegible] [illegible] அண்ணே!
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. (67)

[illegible] [illegible] வைத்தாய் — அண்ணே,
[illegible] [illegible] வைத்தாய்?
[illegible] [illegible] [illegible] — அண்ணே
[illegible] [illegible] [illegible]. (68)

[illegible] [illegible] [illegible] — அண்ணே
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போர்ச்
[illegible] [illegible] [illegible]. (69)

[illegible] [illegible] [illegible] — அண்ணே
[illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] செய்து [illegible]; — அண்ணே
[illegible] [illegible] [illegible]. (70)

[illegible] [illegible] [illegible] அண்ணே
[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போர்
வெற்றி [illegible] [illegible]; (71)

[illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. (72)

நாட்டை யெல்லாந் தொலைத்தாய் - அண்ணே
நாங்கள் பொறுத் திருந்தோம்.
மீட்டு மெமை யடிமை - செய்தாய்
மேலும் பொறுத் திருந்தோம். (73)

துருபதன் மகளைத் - திட்டத்
துய்ம னுடன் பிறப்பை,
இரு பகடை யென்றாய் - ஐயோ!
இவர்க் கடிமை யென்றாய்! (74)

இது பொறுப்ப தில்லை - தம்பி,
எரி தழல் கொண்டு வா.
கதிரை வைத் திழந்தான் - அண்ணன்
கையை எரித் திடுவோம். (75)

(வேறு) விஜயன் வீமனுக்குச் சொன்னது.

என வீமன் ஸஹதேவ னிடஞ் சொன்னான்.
இதனைக் கேட்டு விஜயன் எதிர்த்துச் சொல்வான் -
"மன மாரச் சொன்னாயோ, வீமா? என்ன
வார்த்தை சொன்னாய்? எங்கு சொன்னாய்? யாவர் முன்னே?
கன மாருந் துருபதனார் மகளைச் சூதுக்
களியாலே [illegible] என்றாய்;
சின மான தீ யறிவைப் புகைத்த லாலே
திரி லோக நாயகனைச் சினந்து சொன்னாய். (76)

தருமத்தின் வாழ் வதனைச் சூது கவ்வும்
தருமம் மறு படி வெல்லும் எனு மியற்கை
மருமத்தை நம்மாலே யுலகங் கற்கும்
வழி தேடி விதி யிந்தச் செய்கை செய்தான்.

[illegible] மேன் மே லும் தான் போம்; [illegible]
[illegible] போம்; [illegible] போம்; [illegible]

[illegible] போது [illegible] தான் போம்
[illegible] தான் [illegible] என்றும் (77)
[illegible]

[illegible]
அப் போது [illegible] சொல்வான் :—
([illegible] சொல்வது)

“ பெண் [illegible] பாட்டன் சொன்ன
[illegible] கொண்டேன் பெண் [illegible]

[illegible]
[illegible] என்றன் பாட்டன்
[illegible]
[illegible] என்றன் [illegible] (78)

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பெண் [illegible] (79)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
பெண் [illegible]

30

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (80)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (81)

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
(82)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (83)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(84)

இவ் வுரை கேட்டா ரைவர், பணி யக்க ளைவா ரொன்றாய்
தெவ்வர் கண் டஞ்சு மார்பைத் திறந்தனர் துணியைப் போட்டார்.
தெய்வதைப் போன்ற கண்ணாள், சீரான கற்பக, பாஞ்சால
எவ் வழி யுய்வோ மென்றே தியங்கினாள்; இணைக் கை
கோத்தாள். (85)

(வேறு)

துகி லுரிதல் —

திரௌபதி கண்ணனுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை.

(~~வேறு~~)

துச்சாதனன் எழுந் தே — அன்னை
துகிலினை மன் றிடை யுரித லுற்றான்.
"அச்சோ, தேவர்க ளே!" — என்
றலறி யவ் விதுர னுந் தரை சாய்ந்தான்.
பச் சேதியனைப் போலே அந்தப்
பேயனுந் துகிலினை [illegible]ரிகையி லே
உட் சோதியிற் கலந்தாள் — அன்னை
உலகத்தை மறந்தாள். ஒருமை யுற்றாள். (86)

ஹரி, ஹரி, ஹரி என்றாள் — கண்ணா
அபய மபய முனக் கபய மென்றாள்.
கரியினுக் கருள் புரிந் தே — அன்று
கயத் திடை முதலையி னுயிர் மடித்தாய்,
கரிய நிற முடையாய், — அன்று
காளிங்கன் தலை மிசை நடம் புரிந்தாய்,
பெரிய தோர் பொருளாவாய் — கண்ணா,
பே சரும் பழ மறைப் பொருளாவாய். (87)

சித்தம் தெளிந்து நின்றாய் — கண்ணே
சார்ந்த மென் நெடு வில்லைக் கரத் துடையாய்,

அகைப் பெரு மாலாய் — கண்ணே
அக்கரை அடு தண்ணீரும் பகல் ஒழித்தாய்,

[illegible] மாதுந் திருவாய் — கண்ணே
தொண்டர் கண் ணீர்க்கினுந் துணைத் திருவாய்

நித்தலர் நிலைக் காப்பாய் — அந்தச்
சித்தர் சிக வேதத்தைப் படைத்த வீட்டாய். (88)

~~[illegible]~~ வானத்துத் தன் வா னுலாய் — நீ,
மண், நீர், காற்றினில் அவை யாவாய்,

பெண்ணுந் தன் வழித் திருப்பார் — சில
புண்ணியர் நம் அகத்தின் பொருளில் திருவாய்,
கண்ணுக்குப் ~~தெய்வத்தை மே~~ நணிச்
கமல மென் பூ மிசை வீற்றிருப்பாள்

ஞானத்து மீ தேவ — அவள்
தா வினை தைக் கொண்டு மகிழ்ந்திருப்பாய்
(89)

ஆதியா நாதி யப்பா, — கண்ணே
அறிவினைக் கடந்து விண் ணகப் பொருளே,

சோதிக்குட் சோதி யப்பா — என்றன்
சொல்லினைக் கேட்டு அருள் செய் திருவாய்

யா திற்கு வெளியான மே — இரு
வானத்திற் பூத் திரள் திருவன் மிசை
சோதிச் செல் உயர்ந்திருவாய் — கண்ணே
அப்பப் பொருளே, பே ரருள் பொருளே (90)

33

"கம்பத்தி லுள்ளானோ? — அடா!
காட்டுன் கடவுளைத் தூணிடத்தே!
வம்புரை செய்யு மூடா," — என்று
மகன்மிசை யுறுமியத் தூணுதைத்தான்,
செம்பவிர் குழலுடையான் — அந்தத்
தீயவல் லிரணிய ~~[illegible]~~ உடல் பிளந்தாய்
நம்பி நின் னடி தொழுதேன் — என்னை
நாணழியா திங்கு காத்தருள்வாய். (91)

வாக்கினுக் கீசனையும் — நின்றன்
வாக்கினி லசைத்திடும் வலிமையினாய்,
ஆக்கினை கரத்துடையாய் — என்றன்
அன்புடை யெந்தை, என் னருட் கடலே,
நோக்கினிற் கதிருடையாய் — இங்கு
நூற்றுவர் கொடுமையைத் தீர்த்தருள்வாய்
தேக்கு நல் வானமுதே — இங்கு
சிற்றிடை யாய்ச்சியர் வெண்ணெ யுண்டாய். (92)

எவ்வயத்தும் காத்திடுவாய் — கண்ணா
மணிவண்ணா, என்றன் மனச் சுடரே,
ஐய, நின் பதமலரே — சரண்
ஹரி, ஹரி, ஹரி, ஹரி, ஹரி! என்றாள்

பொய்யர் தந் துயரினைப் போல் — நல்ல
புண்ணிய வாணர்தம் புகழினைப் போல்,
தையலர் கருணையைப் போல் — ~~[illegible]~~ கடல்
சலசலத் தெறிகின்ற அலைகளைப் போல், (93)

(36)

34

பெண் ணொளி வாழ்த்தி நின்றார் - அந்தப்
பெரு மக்கள் செல்வத்தின் பெருமைபோல்

கண்ண பிரா னருளால் - தம்பி
கழற் றிடக் கழற் றிடத் துணி புதி தாய்
வண்ணப் பொற் சேலைக ளாம் - அவை
வளர்ந்தன, வளர்ந்தன, வளர்ந்தன வே
எண்ணத்தி லடங்கா வே - அவை
எத்தனை எத்தனை நிறத்தன வோ! (94)

பொன் னிழை பட் டிழை யும் - பல
புதுப் புதுப் புதுப் புதுப் புதுமைக ளாய்

சொன்னியாழ் கை கொடுத்தாள் - அவள்
செவ்விய மேனியைச் சார்ந்து நின் றே,
முன்னிய ஹரி நாமம் - தன்னில்
மூளு நற் பய னுல கறிந் திட வே
துன்னிய துகிற் கூட்டம் - கண்டு
தொழும்பத் துச்சாதனன் வீழ்ந்து விட்டான். (95)

தேவர்கள் பூச் சொரிந்தார் - ஓம்
ஜய ஜய பாரத சக்தி! என் றே.
ஆவ லோ டெழுந்து நின்றான் - முன்னை
ஆரிய வீட்டுமன் கை தொழுதான்
சாலவு மாவ ரெல்லாம் "ஓம்
சக்தி, சக்தி, சக்தி" என்று கரங் குவித்தார்.
காவலா னெறி பிறழ்ந்தான் - தொழு
கெழு பர துணையவன் நீதி கெழித்தான். (96)

(வேறு)

வீமன் செய்த சபதம்

வீமனெழுந் துரை செய்வான்:— "இங்கு
விண்ணவ ராணை; பராசக்தி யாணை;
தாமரைப் பூவினில் வந்தான் — மறை
சாற்றிய தேவன் ~~[illegible]~~ திருக் கழ லாணை;
மாமகளைக் கொண்ட தேவன் — எங்கள்
மரபுக்குத் தேவன் கண்ணன் பதத் தாணை;
காமனைக் கண்ணழ லாலே — சுட்டுக்
காலனை வென்றவன் பொன்னடி மீதில், — (97)

ஆணை யிட் டிஃ துரை செய்வேன் — இந்த
ஆண்மை யிலாத [illegible]யோதனன் றன்னை;
பேணும் பெருங் [illegible]கன லொத்தாள் — எங்கள்
பெண்டு திரௌபதியைத் தொடை மீதில்
நாணின்றி வா இரு என்றான் — இந்த
நாய் மக னாந் துரியோதனன் றன்னை;
மாணற்ற மன்னர் கண் முன்னே — என்றன்
வன்மையி னால் யுத்த ரங்கத்தின் கண்ணே, — (98)

தொடையைப் பிளந் துயிர் மாய்ப்பேன் — தம்பி
சூரத் துச்சாதனன் தன்னையு மாங்கே
கடை பட்ட தோள்களைப் பிய்ப்பேன் — அங்கு
கள்ளென ஊறு மிரத்தங் குடிப்பேன்;
நடைபெறுங் காண்பி ருலகீர்! — இது
நான் சொல்லும் வார்த்தையென் றெண்ணிடல்
வேண்டா!
தடை யுறுமோ தெய்வத்தின் வார்த்தை — இது
சாதனை செய்க பராசக்தி." என்றான். (99)

அர்ச்சுனன் சபதம்

பார்த்த னெழுந் துரை செய்வான் — இந்தப்
பாதகக் கர்ணனைப் போரில் மடிப்பேன்.
தீர்த்தன் பெரும் புகழ் விஷ்ணு — எங்கள்
நேய னென்பன் கண்ணன் கழ லாணை;
கார்த் தடங் கண்ணி யெந் தேவி — அவள்
கண்ணிணைகள் காண்டீப வில்லி னு மாணை!
போர்த் தொழில் விந்தைகள் காண்பாய் — ஹே;
பூதலமே! அந்தப் போதினில்." என்றான். (100)

பாஞ்சாலி சபதம்.

தேவி திரௌபதி சொல்வாள் — ஓம்,
தேவி பராசக்தி யாணை யுரைத்தேன்;
பாவி துச்சாதனன் செந்நீர் — அந்தப்
பாழ்த் துரியோதனன் ஆக்கை யிரத்தம்,
மேவி யிரண்டுங் கலந்து — குழல்
மீதினிற் பூசி நறு நெய் குளித்தே
சீவிக் குழல் முடிப்பேன் யான் — இது
செய்யு முன்னே முடியே" னென் றுரைத்தாள். (104)

ஓமென் றுரைத்தனர் தேவர் — ஓம்
ஓமென்று சொல்லி யுறுமிற்று வானம்
பூமி யதிர்ச்சி யுண்டாச்சு — விண்ணைப்
பூழிப் படுத்திய தாஞ் சுழல் காற்று;
சாமி தருமன் புவிக்கே — என்று
சாக்ஷி யுரைத்தன பூதங்க ளைந்தும்

39

37

[illegible] — [illegible]

[illegible] (182)

[illegible]

[illegible] முற்றிற்று.

[illegible] முற்றிற்று.